UCHWAŁA NR 0007.XXI.216.2026
RADY GMINY WĘGIERSKA GÓRKA

z dnia 30 października 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Węgierskiej Górce

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) oraz art. 227 i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

Rada Gminy Węgierska Górka uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Rada Gminy Węgierska Górka po rozpatrzeniu skargi z dnia 1 października 2026 roku na działania Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Węgierskiej Górce postanawia:

1) w zakresie ustalenia wykonania przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Węgierskiej Górce zaleceń wydanych w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego - uznać skargę za bezzasadną
2) w zakresie przyczyn braku zakończenia postępowania administracyjnego - uznać skargę za bezprzedmiotową
3) w zakresie wszechstronnego ustalenia i ocenienia przez GOPS sytuacji podmiotu - uznać skargę za zasadną.

2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Węgierska Górka, który poinformuje wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Gminy

Michał Kupczak

Załącznik do uchwały nr 0007.XXI.216.2026

Rady Gminy Węgierska Górka

z dnia 30 października 2026 r.

Uzasadnienie

Do Rady Gminy Węgierska Górka w dniu 1 października 2026 roku wpłynęła skarga dotycząca działalności Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Węgierskej Górce, a odnosząca się do nieprawidłowości w postępowaniu dokonanym względem podopiecznego Gminnego Ośrodka Pomoc Społecznej.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Węgierska Górka, na posiedzeniu w dniu 15 października 2026 roku, zapoznała się z treścią skargi oraz zgromadzoną dokumentacją sprawy, a także ustaliła stan faktyczny. W posiedzeniu uczestniczyła strona skarżone przedstawiając swoje stanowisko do przedmiotowej skargi.

Komisja jednogłośnie wskazała, że przedmiot skargi obejmuje trzy aspekty:

·w zakresie ustalenia czy Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej wykonał zalecenia wskazane w decyzji SKO,

·w zakresie przewlekłego załatwienia sprawy i nie wydania przez GOPS decyzji,

·w zakresie zbadania czynności i decyzji podjętych przez GOPS.

W toku analizy sprawy Komisja odniosła się odrębnie do poszczególnych zarzutów przedstawionych przez skarżącą. W zakresie wykonania zaleceń wskazanych w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego komisja, po zapoznaniu się z przedłożonymi dokumentami i wyjaśnieniami, ustaliła, że Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej wykonał zalecenia wskazane w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego. W związku z powyższym komisja jednogłośnie uznała skargę w tej części za bezzasadną, ponieważ zgromadzony materiał nie potwierdził zarzutu niewykonania wskazanych zaleceń. W zakresie przewlekłego załatwienia sprawy i niewydania decyzji przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej komisja ustaliła, że decyzja administracyjna w przedmiotowej sprawie została wydana przed dniem wniesienia skargi. Okoliczność ta oznacza, że w dacie złożenia skargi wskazany w niej zarzut niewydania decyzji nie odpowiadał aktualnemu stanowi sprawy. Jednocześnie komisja dopuszcza możliwość, że skarżąca nie posiadała wiedzy o wydaniu decyzji w chwili sporządzania i wnoszenia skargi. Wobec powyższego komisja uznała tę część skargi za bezprzedmiotową w zakresie zarzutu niewydania decyzji, z uwagi na fakt, że decyzja została wydana jeszcze przed wniesieniem skargi. Sam fakt wydania decyzji nie przesądza jednak automatycznie o prawidłowości całego toku postępowania. W zakresie oceny czynności i decyzji podejmowanych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w tej części komisja uznała skargę za zasadną. W toku analizy sprawy komisja zwróciła szczególną uwagę na warunki bytowe osoby, której dotyczy skarga, oraz na potrzebę zapewnienia jej odpowiedniej pomocy w codziennym funkcjonowaniu, w tym w zakresie utrzymania higieny osobistej. W ocenie komisji warunki bytowe tej osoby są bardzo trudne i nie zapewniają standardu, który można uznać za wystarczający z punktu widzenia jej potrzeb i godnego funkcjonowania. Komisja nie podzieliła w tym zakresie stanowiska Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, zgodnie z którym istniejące warunki są wystarczające. Komisja podkreśla, że zadaniem pomocy społecznej jest wspieranie osób i rodzin w przezwyciężaniu trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Podejmowane działania powinny uwzględniać rzeczywistą sytuację życiową osoby wymagającej wsparcia, jej potrzeby oraz możliwości zapewnienia jej odpowiednich warunków bytowych. W ocenie komisji, wobec decyzji o nieumieszczaniu

wskazanej osoby w domu pomocy społecznej, szczególnie istotne jest ustalenie i wdrożenie innych adekwatnych form pomocy, które pozwolą na poprawę jej warunków bytowych oraz zapewnienie niezbędnego wsparcia w zakresie higieny osobistej. Komisja uznaje za konieczne zwrócenie szczególnej uwagi na dalsze monitorowanie sytuacji tej osoby oraz pilne przeanalizowanie możliwości udzielenia jej pomocy odpowiadającej rozpoznanym potrzebom. Komisja zaznacza, że jej zastrzeżenia dotyczą przede wszystkim oceny adekwatności podejmowanych działań do sytuacji życiowej osoby wymagającej wsparcia. Samo formalne wykonanie zaleceń Samorządowego Kolegium Odwoławczego nie przesądza bowiem o tym, że wszystkie potrzeby tej osoby zostały w wystarczającym stopniu rozpoznane i zabezpieczone. Komisja zwróciła również uwagę na sposób komunikacji Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej ze skarżącą. W ocenie komisji podejście ośrodka do skarżącej może budzić wątpliwości co do jego spójności. Z jednej strony ośrodek wskazuje na brak podstaw prawnych do udzielania skarżącej informacji dotyczących działań podejmowanych wobec osoby wymagającej wsparcia, co pozostaje związane z nieprzedłożeniem przez skarżącą dokumentu potwierdzającego uprawnienie do uzyskiwania takich informacji. Z drugiej strony oczekuje od niej zaangażowania, udzielania pomocy i reagowania na potrzeby tej osoby. Komisja dostrzega, że sytuacja ta może utrudniać współpracę i przepływ informacji, które mogłyby mieć znaczenie dla poprawy sytuacji życiowej osoby wymagającej pomocy. W ocenie komisji zasadne byłoby zatem rozważenie możliwości ustalenia osoby uprawnionej do uzyskiwania informacji o podejmowanych działaniach, z poszanowaniem obowiązujących przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, prywatności oraz tajemnicy zawodowej pracowników pomocy społecznej. Jednocześnie komisja podkreśla, że nikt nie jest uprawniony do zobowiązania konkretnej osoby do przyjęcia takiej roli ani do nakazania ustanowienia określonego przedstawiciela. Można natomiast wskazać potrzebę poszukiwania zgodnych z prawem rozwiązań, które ułatwią współpracę i zapewnią skuteczniejsze reagowanie na potrzeby osoby wymagającej wsparcia. Komisja zwróciła również uwagę na wątpliwości związane z oceną zdolności podopiecznego do pełnego rozumienia swojej sytuacji życiowej, znaczenia kierowanych do niego pytań oraz konsekwencji podejmowanych decyzji. Z jednej strony wskazuje się, że podopieczny może mieć trudności ze zrozumieniem swojej sytuacji i potrzeb w zakresie niezbędnego wsparcia, z drugiej zaś jego odmowa przyjęcia pomocy jest traktowana jako przesłanka do odstąpienia od jej zwiększenia, z poszanowaniem wyrażonej przez niego woli. W ocenie Komisji taka sytuacja wymaga szczególnie wnikliwej analizy. O ile wola osoby wymagającej wsparcia powinna być respektowana, o tyle istotne jest również ustalenie, czy osoba ta rozumie swoją sytuację, charakter proponowanej pomocy oraz możliwe konsekwencje jej nieprzyjęcia. Komisja stoi na stanowisku, że sama deklaracja odmowy nie powinna zastępować pogłębionej oceny sytuacji życiowej podopiecznego, jego rzeczywistych potrzeb i możliwości świadomego podejmowania decyzji. Komisja zauważa, że Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej podejmuje działania wspierające podopiecznego, m.in. poprzez zapewnienie wsparcia asystenta osobistego oraz pomocy sąsiedzkiej. Komisja dostrzega zatem, że pomoc jest udzielana, jednak w jej ocenie podejmowane działania nie do końca tworzą spójny system wsparcia odpowiadający rzeczywistym potrzebom podopiecznego. W związku z tym zasadne wydaje się ponowne przeanalizowanie dotychczasowych form pomocy i ich skuteczności w kontekście trudnych warunków bytowych podopiecznego.

Mając na uwadze powyższe, komisja uznała, że w zakresie oceny czynności i działań podejmowanych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej skarga jest zasadna, ponieważ istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do wystarczalności i adekwatności działań podejmowanych w celu poprawy warunków bytowych osoby wymagającej pomocy.

Po przeanalizowaniu wszystkich zarzutów Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła, że skarga zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej oceny czynności i działań

podejmowanych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, natomiast w pozostałym zakresie podlega odrębnej ocenie zgodnie z ustaleniami przedstawionymi powyżej.

W związku z powyższym Rada Gminy Węgierska Górka, po analizie zgromadzonego materiału oraz uwzględnieniu poczynionych ustaleń, postanawia rozpatrzyć skargę w sposób określony w sentencji niniejszej uchwały.